ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Φεβρουαρίου **1945** | **ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ** | *Ἀριθμὸς φύλλου* **38**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀναγκαστικοὶ Νόμοι

Ν. 110. Περὶ καθορισμοῦ τῶν ὁρίων τῶν χρηματικῶν ποινῶν καὶ προστίμων καὶ τῶν ποσῶν διὰ τὴν ἐπὶ ἐγγυήσει ἀπόλυσιν τῶν ὑποδίκων κλπ. (Ἀναθημοσίευσις). 1

Α. Ν. 137. Περὶ Πολιτικῶν Ὑφυπουργῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Ἐργασίας. 2

Πράξεις Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου

Περὶ ὁρισμοῦ ἡμέρας διενεργείας ἀρχαιρεσιῶν τῶν Δικηγορικῶν Συλλόγων Ἀθηνῶν Πειραιῶς. 3

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 110.

**Περὶ καθορισμοῦ τῶν ὁρίων τῶν χρηματικῶν ποινῶν καὶ προστίμων καὶ τῶν ποσῶν διὰ τὴν ἐπὶ ἐγγυήσει ἀπόλυσιν τῶν ὑποδίκων κλπ.*

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Τὰ ἄρθρα 13 καὶ 15 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, ὡς μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθησαν, ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς : «Ἄρθρον 13. Ἡ χρηματικὴ ποινὴ δὲν δύναται νὰ εἶναι μικροτέρα τῶν δραχμῶν πεντακοσίων (500) οὐδὲ μεγαλυτέρα τῶν δραχμῶν πεντήκοντα χιλιάδων (50.000). Ἄρθρον 15. Τὸ πρόστιμον δὲν δύναται νὰ εἶναι μικρότερον τῶν δραχμῶν πεντήκοντα (50) οὐδὲ μεγαλύτερον τῶν δραχμῶν δέκα χιλιάδων (10.000)».

Ἄρθρον 2.

1. Τὰ εἰς εἰδικὰς περιπτώσεις προβλεπόμενα ὑπὸ τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ἢ ἄλλων νόμων διάφορα τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ καθοριζομένων ὅρια χρηματικῶν ποινῶν καὶ προστίμου, καθὼς ἐπίσης τὰ πρὸς τῶν τοιούτων ποινῶν καταργοῦνται, ἀντ' αὐτῶν δὲ ἐφαρμόζονται τὰ ἐν ἄρθροις 13 καὶ 15 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, ὡς ἀντικαθίστανται διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος.

2. Διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ αἱ εἰδικαὶ διατάξεις, αἵτινες προβλέπουσι ποινὰς κατὰ τῆς περιουσίας, τῶν ὁποίων τὸ μέτρον ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Νόμου ἁπλῶς δι' ἀναφορᾶς εἰς ὡρισμένην τινὰ ἀξίαν καὶ οὐχὶ δι' ἀπ' εὐθείας ἀριθμητικοῦ προσδιορισμοῦ τῶν ποσῶν αὐτῶν.

Ἄρθρον 3.

1. Ἐν τῇ ἐπιμετρήσει τῶν χρηματικῶν ποινῶν καὶ τοῦ προστίμου δέον νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν καὶ οἱ οἰκονομικοὶ ὅροι τόσον τοῦ καταδικασθέντος, ὅσον καὶ τῶν εἰς βάρος αὐτοῦ μελῶν τῆς οἰκογενείας του.

2. Ἐν αἷς περιπτώσεσιν ὁ Νόμος ἀπειλεῖ διαζευκτικῶς ποινὴν στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας ἢ ποινὴν κατὰ τῆς περιουσίας, τὸ δικαστήριον δύναται νὰ καταγνώσῃ, ἀμφοτέρας τὰς ποινάς, ἐὰν κρίνῃ, ὅτι ἡ ἑτέρα μόνον τῶν ποινῶν δὲν ἀρκεῖ, ἵνα ἀποτρέψῃ, τὸν ὑπαίτιον ἀπὸ τῆς τελέσεως νέων ἀξιοποίνων πράξεων.

Ἄρθρον 4.

Ὁσάκις ἡ πρᾶξις ἐπήγασεν ἐξ αἰτίων προσπορίσεως κέρδους τὸ δικαστήριον δύναται νὰ καταγνώσῃ χρηματικὴν ποινὴν ἢ πρόστιμον ηὐξημένας μέχρι τοῦ πενταπλασίου τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου αὐτῶν.

Ἄρθρον 5.

1. Αὐξάνονται εἰς τὸ δεκαπλοῦν τὰ ἐν ἄρθρῳ 240 Ποινικῆς Δικονομίας, ὡς καὶ ἐν πάσῃ ἄλλῃ διατάξει Νόμου καθοριζόμενα ποσὰ ἐγγυήσεως διὰ τὴν προσωρινὴν ἐκ τῶν φυλακῶν ἀπόλυσιν τῶν ὑποδίκων, καθὼς ἐπίσης τὰ ἐν ἄρθρῳ 406ε Ποινικῆς Δικονομίας, ὡς οὗτο ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2501 τοῦ 1940 καὶ τὰ ἐν ἄρθρῳ 5 παρ. 5 τοῦ Νόμου 3998 τοῦ 1929, ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ αὐτοῦ Ἀναγκ. Νόμου, καθοριζόμενα ποσὰ διὰ τὸ ἀναστάλτικὸν ἀποτέλεσμα τῆς ἐφέσεως.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου τελεσθεισῶν ἀξιοποίνων πράξεων.

Ἄρθρον 6.

Τὸ ἐδάφ. 1 τοῦ ἄρθρου 353 Ποινικῆς Δικονομίας, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἡ ἔφεσις συγχωρεῖται τότε μόνον ἐὰν κατεγνώσθη 1) ποινὴ κρατήσεως ὑπερβαίνουσα τὰς τρεῖς ἡμέρας, 2) πρόστιμον ἄνω τῶν χιλίων δραχμῶν. Εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν ἀποφαίνεται ἀνεκκλήτως τὸ Πταισματοδικεῖον.

Ἄρθρον 7.

Τὰ ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Νόμου 3998 τοῦ 1929, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2501 τοῦ 1940, ποσὰ τῶν δραχμῶν χιλίων καὶ τεσσάρων χιλιάδων, καθὼς ἐπίσης τὸ ἐν παραγράφῳ 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ποσὸν τῶν δραχμῶν τεσσάρων χιλιάδων, αὐξάνονται εἰς τὸ πενταπλοῦν.

Ἄρθρον 8.

1. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Νόμου 5986 τοῦ

*Ἀναθημοσιεύεται ὡς ἐσφαλμένως ἐξ ἐσφαλμένου χειρογράφου δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 21 τῆς 3.2.45.

1931, ὡς κύρη ἀντικατεστάθη διὰ της παραγράφου 3 του ἄρθρου 2 του Νομοθ. Διατάγματος 1638 του 1942 ἀντικθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἡ μεταστροπὴ εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις γίνεται ὑπολογιζομένης μιᾶς ἡμέρας φυλακίτεως πρὸς δραχμὰς 200—20.000 καὶ μιᾶς ἡμέρας κρατήσεως πρὸς δραχμὰς 100—2000.

Ὁπόταν ἡ πρᾶξις ἐπήγασεν ἐξ αἰτίων προσπορίσεως κέρδους τὸ δικαστήριον δύναται νὰ αὐξήσῃ τὸ ποσὸν της μεταστροπῆς μέχρι τοῦ πενταπλασίου του ἀνωτάτου ὁρίου».

2. Διατάξεις νόμων προβλέπουσαι ἄλλα ὅρια ποσῶν μεταστροπῆς εἰς εἰδικὰς περιπτώσεις καταργοῦνται.

Ἄρθρον 9.

Τὸ ἄρθρον 2 του Νόμου 1531 της 31 Μαΐου)10 Ἰουλίου 1944 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ὅστις ἐπὶ σκοπῷ μεταπωλήσεως ἐπὶ κέρδει ἀγοράζει τρόφιμα ἢ ἀντικείμενα ἀμέσως ἢ ἐμμέσως χρήσιμα διὰ τὰς βιωτικὰς ἀνάγκας εἰς τιμὴν ἀνωτέραν της ὑπὸ τῶν ἀρχῶν ὁριζομένης ἢ προφανῶς ὑπερόλικην τιμωρεῖται μὲ τὰς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 36 του Ἀναγκ. Νόμου 382)1936 «περὶ Ἀγορανομικοῦ Κώδικος» ὡς τοῦτο ἑκάστοτε, ἰσχύει προβλεπομένας ποινάς.

Ἄρθρον 10.

Κατάργοῦνται 1) τὸ Νομοθ. Διάταγμα ὑπ' ἀριθ. 1910 της 7)24 Ὀκτωβρίου 1942, 2) ὁ Νόμος ὑπ' ἀριθ. 1330 της 25 Φεβρουαρίου)25 Μαρτίου 1944 καὶ τὰ κατ' ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθέντα Διατάγματα, 3) τὰ ἄρθρα 1, 3 καὶ 14 του Νόμου ὑπ' ἀριθ. 1531 της 31 Μαΐου)10 Ἰουλίου 1944. 4) τὸ ἄρθρον 11 του Νόμου ὑπ' ἀριθ. 1820 της 2)21 Σεπτεμβρίου 1944 καὶ 5) τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 του Νόμου ὑπ' ἀριθ. 32 της 16)20 Νοεμβρίου 1944.

Ἄρθρον 11.

Δι' ἀξιοποίνους πράξεις διεπομένας ὑπὸ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀριθ. 2, 3, 4 καὶ 5 του παρόντος Νόμου καταργουμένων διατάξεων, μήπω δὲ ἀμετακλήτως ἐκδικασθείσας, ἐφαρμογὴν ἔχουσιν ὡς πρὸς τὰ ποσὰ τῶν χρηματικῶν ποινῶν καὶ προστίμων οἱ πρὸ της ἰσχύος τῶν εἰρημένων διατάξεων ὁρισμοὶ τῶν οἰκείων Νόμων, ἐφ' ὅσον οὗτοι ἀπειλοῦσι ποινὰς ἡπιωτέρας τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 του παρόντος καθοριζομένων.

Ἄρθρον 12.

Ἡ ἰσχὺς του παρόντος Νόμου ἄρχεται ἀπὸ της δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα της Κυβερνήσεως, θέλει δὲ ὑποβληθῇ εἰς τὴν συγκληθησομένην Βουλὴν πρὸς ἔγκρισιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Ἰανουαρίου 1945.

Ἐν ὀνόματι του Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ

Τὰ Μέλη

Ι. ΣΟΦΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΚΟΥΒΑΣ, ΠΕΡ. ΡΑΛΛΗΣ, Κ. ΑΜΑΝΤΟΣ, Γ. ΣΙΔΕΡΗΣ, Ι. ΓΚΛΑΒΑΝΗΣ, Α. ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ, Π. ΛΕΒΑΝΤΗΣ, Δ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ, Μ. ΜΑΥΡΟΓΟΡΔΑΤΟΣ, Γ. ΜΕΛΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Φεβρουαρίου 1945.

Ὁ ἐπὶ της Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ν. ΚΟΥΒΑΣ

(Ἐκ του Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου)

(2)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 137.

Περὶ Πολιτικῶν Ὑφυπουργῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Ἐργασίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει του Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Παρὰ τοῖς Ὑπουργείοις Ἐσωτερικῶν καὶ Ἐργασίας συνιστῶνται θέσεις Πολιτικῶν Ὑφυπουργῶν. Αἱ ἁρμοδιότητες τούτων κανονίζονται διὰ Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τῶν ἁρμοδίων Ὑπουργῶν.

Ἄρθρον 2.

Διορισμοὶ Πολιτικῶν Ὑφυπουργῶν γενόμενοι ἀπὸ της 1ης Φεβρουαρίου 1945 κυροῦνται ἀφ' ἧς ἐγένοντο, του ἤδη διορισθέντος Ὑφυπουργοῦ ἐπὶ της Δημοσίας Ἀσφαλείας μετονομαζομένου Ὑφυπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ὁ παρὼν Νόμος ἰσχύει ἀπὸ της δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Φεβρουαρίου 1945.

Ἐν ὀνόματι του Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ

Τὰ Μέλη

Ι. ΣΟΦΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΚΟΥΒΑΣ, Κ. ΑΜΑΝΤΟΣ, Γ. ΣΙΔΕΡΗΣ, Ι. ΓΚΛΑΒΑΝΗΣ, Α. ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ, Π. ΛΕΒΑΝΤΗΣ, Δ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ, Μ. ΜΑΥΡΟΓΟΡΔΑΤΟΣ, Γ. ΜΕΛΑΣ, ΜΑΝ. ΒΟΛΟΥΔΑΚΗΣ, ΣΙΜ. ΒΛΑΧΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Φεβρουαρίου 1945.

Ὁ ἐπὶ της Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ν. ΚΟΥΒΑΣ

ΠΡΑΞΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Περὶ ὁρισμοῦ ἡμέρας διενεργείας ἀρχαιρεσιῶν τῶν Δικηγορικῶν Συλλόγων Ἀθηνῶν—Πειραιῶς.

Πράξις 27.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ἔχον ὑπ' ὄψει τὴν σχετικὴν πρότασιν του ἐπὶ της Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ. Ἰδὲν καὶ τὸ ἄρθρον 2 του Νόμου 1936)1944 «περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ ἀντικαταστάσεως διατάξεών τινων του Κώδικος «περὶ Δικηγόρων», ἀποφασίζει: Ὁρίζει ἡμέραν διενεργείας ἀρχαιρεσιῶν τῶν Δικηγορικῶν Συλλόγων Ἀθηνῶν—Πειραιῶς τὴν 8ην Ἀπριλίου 1945 ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 9 π. μ.

Ἐκδόσαν πρὸς τοῦτο τὴν ὑπ' ἀριθ. 27 ἐ. ἔ. παροῦσαν πρᾶξιν του.

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἰανουαρίου 1945.

Ὁ Γραμματεὺς του Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου

ΑΘΑΝ. ΧΡΥΣΟΜΑΛΛΟΣ

*Ἀναδημοσιεύεται ὡς ἐσφαλμένως ἐξ ἐσφαλμένου ἀντιγράφου δημοσιευθεῖσα εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 20 της 30 Ἰανουαρίου 1945 Φ. Ε. Κ. Τεῦχος Πρῶτον.